

[Løvig Simonsen]

til gengæld mulighed for gennem en opvejning og afvejning af de foreliggende muligheder at holde fast ved det væsentlige, nemlig igennem vor lovgivning at styrke vor miljø- og naturpolitik.

Miljøministeren har valgt at fremsætte lovforslagene i uændret form, men har til gengæld i den skriftlige fremsættelse tilkendegivet, at der på baggrund af de tidligere forhandlinger her i Folketinget skal foretages nogle ændringer, hvis lovforslagene skal kunne vedtages med et bredt flertal.

Ministerens siger også, at regeringen er parat til at drøfte disse ændringer nærmere. Ja, hvad ellers? Regeringen har jo ikke andre muligheder; det er nu engang en mindretalsregerings lod. Men samtidig forudsætter regeringen, at lovforslagene sigte opretholdes, og sigtet er – og jeg håber, at ministeren vil bekræfte det her i dag – at vi får en moderniseret, helhedsorienteret og mere slagkraftig natur- og miljøbeskyttelse.

Men så er jeg også nødt til at sige til ministeren, at det er vi jo flere partier der vil her i Folketinget, og så vidt jeg kan tælle, vil disse partier tilsammen udgøre et flertal uden om regeringen, såfremt ministeren af uransagelige årsager skulle tabe målet af sigte. Det siger jeg hverken for at irritere ministeren eller underkende ministerens gode vilje.

Hvad angår de temaer, som påkalder sig særlig opmærksomhed, er jeg enig med ministeren i, at vi også skal have anskueliggjort den danske miljølovgivning i sammenhæng med den internationale udvikling, herunder navnlig det indre markeds perspektiver for miljøområdet, men jeg vil gerne understrege, at det haster med at få denne problemstilling belyst.

Det er også tilfredsstillende, at ministeren er indstillet på at beskrive, hvordan forsigtighedsprincippet fremover skal anvendes i miljøpolitikken, men lad os også få den beskrivelse snarest sammen med ministerens overvejelser vedrørende aftalesystemets anvendelsesområde, for det er jo ikke alle områder, der er anvendelige til at lave aftaler på.

Det er også glædeligt, at ministeren er til sinds at genoverveje fredningsnævnets placering i naturbeskyttelsesloven. Jeg ser ministerens bemærkninger herom som et tilsagn om at bevare fredningsnævnetsinstitutionen – gerne, som vi har foreslået, med én pr. amt – og jeg går

ud fra, at ministeren kan bekræfte min fortolkning her i salen i dag.

Endelig har jeg bemærket, at ministeren er villig til at drøfte forslaget om bonuslokalplaner samt præcisere de nye sommerhusregler, som ministeren også tilkendegav i talen i dag; det må vi se på under den videre behandling.

Alt i alt har ministeren i sine bemærkninger åbnet for en dialog på væsentlige områder. Tiden vil vise, om denne åbenhed også vil være til stede på andre af lovpakkens områder. Jeg håber det. Det er i hvert fald efter min bedste overbevisning nødvendigt, hvis der skal findes en fælles løsning, som også omfatter Socialdemokratiet.

De af SF fremsatte forslag tager jeg også som udtryk for, at man ønsker en reel debat om, hvilke styringsmidler og mål der skal prioriteres i vor natur- og miljøpolitik, mere end jeg tager det som udtryk for, at hvis SF ikke kan komme igennem med sine egne forslag, har man dermed også tilkendegivet, at man ikke vil deltage aktivt i konstruktive forhandlinger til forbedring af miljøministerens lovforslag.

Jeg er enig med SF i, at vi skal satse mere på renere teknologi i den brede forstand, sådan som SF angiver i sine bemærkninger, altså også ressourcebesparende teknologi, forøget anvendelse af restprodukter og omlægning til mere miljøvenlige råstoffer og processer. Også når det drejer sig om indførelse af forsigtighedsprincippet, kan vi følge SF, og da ministeren også har udtrykt sig positivt herom, ser det ud til, at vi allerede i dag kan konstatere bred enighed om det.

Endelig støtter vi SF's forslag om sikkerhedsstillelse ved etablering af forurenende virksomhed. Vi vil selvfølgelig gerne se lidt mere på det, men det kan ikke være samfundets opgave gang på gang at betale for solnedgangs- virksomheders miljøsynder.

Vi er naturligvis også enige med SF i biotopbeskyttelsesforslagene. Heller ikke her ser det ud til at der er de store meningsforskelle.

Jeg har også bemærket, at miljøministeren kan udpege større naturområder af særlig national og international betydning som naturreservater. Jeg kunne måske anmode SF om at studere vort beslutningsforslag om naturparker. Måske en fusion eller harmonisering på dette område kunne lade sig gøre, for kært barn har jo mange navne, men det væsentlige for os